

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 11Csp/11/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716210184
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Káčeriková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2018:5716210184.5

Rozhodnutie

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Alenou Káčerikovou v spore žalobkyne: D. O., J.. XX.XX.XXXX, G. Q. XXX/X, XXX XX S., zastúpenej splnomocneným zástupcom: Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, 914 01 Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábr. 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpenému: AK Antol, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 546/14, 902 01 Pezinok, IČO: 47 257 024, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi sumu vo výške 1.155,47 Eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .
- III. Žalovaný m á proti žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 41,64 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 31.08.2016 a zmenenou dňa 30.05.2017, sa žalobkyňa domáhala, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým by žalovanému uložil povinnosť vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 1 155,47 € a zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2 000,00 €.
2. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzavrela zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá nebola účinne uzavretá, ktorá obsahuje neprijateľné podmienky, a preto je pre rozpor s dobrými mravmi neplatná, a ktorá neobsahuje zákonom predpísané náležitosti, a preto je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov, a žalovaný je povinný vydať jej bezdôvodné obohatenie, predstavujúce rozdiel medzi sumou istiny poskytnutého úveru a sumou úhrad, vykonaných na základe tejto zmluvy. Žalobkyňa sa tiež domáhala zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia.
3. Žalovaný sa v priebehu konania k žalobe vyjadril tak, že uzavretá zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Žalovaný zároveň vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia.
4. Rozsudkom zo dňa 30.05.2017, č. k. 11Csp/11/2016-339, súd žalobu žalobkyne zamietol, a to z dôvodu, že uzavretá zmluva o úvere obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, a preto je v celom rozsahu nedôvodná.
5. Uznesením zo dňa 30.11.2017, č. k. 10Co/327/2017-371, Krajský súd v Žiline zrušil vydaný rozsudok, a to z dôvodu, že uzavretá zmluva o úvere neobsahuje náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov, a že prvoinštančný súd sa nevysporiadal s otázkou platnosti tejto zmluvy.
6. Súd po zrušení vydaného rozsudku opätovne pristúpil k prejednávaniu veci a vykonal dokazovanie žalobou doručenou súdu dňa 31.08.2016, zmluvou o úvere zo dňa 29.06.2011, výpismi z úverového účtu a prehľadmi vykonaných úhrad žalobkyne a ďalšími listinami, založenými v spise, a vyjadreniami strán sporu a zistil nasledovný skutkový stav:
7. Na základe zmluvy o úvere lepšiasplátka, podpísanej žalobkyňou dňa 09.06.2011 a žalovaným dňa 29.06.2011, žalovaný poskytol žalobkyňi spotrebiteľský úver. Tieto skutočnosti boli medzi stranami nesporné.

8. Žalobkyňa spochybnila účinné uzavretie predmetnej zmluvy o úvere pre nedodržanie ustanovení Občianskeho zákonníka o prijatí návrhu na uzatvorenie zmluvy, čo odôvodnila tým, že v bode 2 zmluvy je „poprečiarkovaná“ výška istiny žiadaného úveru.

9. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

10. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

11. Podľa § 44 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť.

12. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

13. Je pravdou, že v bode 2. uzavretej zmluvy o úvere, ktorý možno považovať za návrh žalobkyne na uzavretie zmluvy, je zmenená výška istiny žiadaného úveru, avšak z tejto zmluvy je zrejmé znenie návrhu žalobkyne, ktorý bol následne bez zmien prijatý žalovaným a žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 8 500,00 €. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, či žalovaný túto sumu aj skutočne poukázal na účet žalobkyne, alebo boli použité na splatenie iných úverov (čo tvrdí sama žalobkyňa) alebo zaplatenie poplatkov alebo inak, ani skutočnosť, že v návrhu nebola obsiahnutá výška splátky žiadaného úveru, ktorá bola žalobkyni oznámená ústne zamestnancom žalovaného. Žalovaný návrh žalobkyne prijal v podobe, ako bol urobený. Súd sa preto nestotožňuje s názorom žalobkyne o neúčinnom uzavretí zmluvy a považuje túto zmluvu za riadne uzavretú.

14. Žalobkyňa ďalej uzavretú zmluvu o úvere považuje za rozpornú s dobrými mravmi, a preto za neplatnú. Rozpor s dobrými mravmi vidí v neprijateľných podmienkach v nej obsiahnutých - v poplatku za správu a vedenie úverového účtu a za poskytnutie úveru, v dohode o zrážkach zo mzdy a v rozhodcovskej doložke.

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Skutočnosť, že spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, sama osebe nespôsobuje rozpor zmluvy s dobrými mravmi a ani jej neplatnosť, a to bez ohľadu na to, že zmluva obsahuje týchto neprijateľných podmienok viac. Tým skôr, že právna úprava na ochranu spotrebiteľov jasne upravuje následky jej jednotlivých porušení. Žalobkyňa uviedla niekoľko ďalších nedostatkov uzavretej zmluvy o úvere, ktoré v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch spôsobujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru, nie neplatnosť zmluvy ako takej. Ak by aj uvedené zmluvné podmienky boli neprijateľné, nie sú takej povahy, aby bez ďalšieho spôsobovali rozpor zmluvy s dobrými mravmi a jej neplatnosť ako takej. Súd teda nezistil žiaden rozpor zmluvy s dobrými mravmi a dôvod pre jej neplatnosť.

18. Súd však ďalej pristúpil k posúdeniu, či poskytnutý úver nie je bezúročný a bez poplatkov, pričom zistil, že je. Vychádzal pritom z právneho názoru, vysloveného Krajským súdom v Žiline, ktorý je pre neho v zmysle ust. § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku záväzný. Na uvedenom nič nemení ani názor žalovaného, že tento právny názor je „prekonaný“ rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017. Toto rozhodnutie najvyššieho súdu nie je pre súdy v tomto konaní záväzné a nemožno ho považovať ani za ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, preto tu nie sú dané dôvody na odklonenie sa od vysloveného právneho názoru krajského súdu.

19. Keďže akýkoľvek nedostatok, uvedený v ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, súd sa ďalšími dôvodmi jeho bezúročnosti a bezpoplatkovosti, tvrdenými žalobkyňou nezaoberal.

20. Z dôvodu, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, žalobkyni vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, predstavujúceho rozdiel medzi sumou istiny poskytnutého úveru a sumou úhrad, vykonaných na základe uzavretej zmluvy o úvere.

21. Žalobkyňa vo svojej žalobe tvrdí, že žalovanému zaplatila spolu sumu vo výške 9 846,12 €, pričom súdu zároveň predložila prehľad vykonaných úhrad. Z tvrdení žalobkyne a z ňou predložených listinných dôkazov vyplýva, že do predloženého prehľadu nesprávne zahrnula úhradu pod položkou 1. vo výške 9,90 €, vykonanú v mesiaci júl 2011, úhradu pod položkou 13. vo výške 137,00 €, vykonanú v mesiaci júl 2012, úhradu pod položkou 23. vo výške 137,00 €, vykonanú v mesiaci máj 2013, úhradu pod položkou

23. vo výške 62,50 €, vykonanú v mesiaci máj 2013, úhradu pod položkou 36. vo výške 43,59 €, vykonanú v mesiaci jún 2014, a úhradu pod položkou 40. vo výške 150,00 €, vykonanú v mesiaci október 2014. Z potvrdení vkladov zo dňa 28.07.2011 (na č. I. 89 spisu), zo dňa 11.05.2013 (na č. I. 91 spisu) a zo dňa 12.06.2014 (na č. I. 92 spisu v spojitosti s priloženou listinou, preukazujúcou iný dôvod vzniku záväzku) vyplýva, že sumu vo výške 9,90 €, 62,50 € a 43,59 € zaplatila žalobkyňa na iné účty, nie žalovanému, s uzavretou zmluvou o úvere teda nesúvisia. Z výpisu z úverového účtu zo dňa 21.11.2013 (na č. I. 13-14) v spojitosti s výplatnými páskami žalobkyne, predovšetkým s výplatnou páskou za mesiac jún 2012 (na č. I. 137), vyplýva že v mesiaci júl 2012 žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu vo výške 77,00 €, pričom do predloženého prehľadu zahrnula jednak správnu úhradu pod položkou 12. vo výške 77,00 €, vykonanú v mesiaci jún 2012, jednak nesprávnu úhradu pod položkou 13. vo výške 137,00 €, vykonanú v mesiaci júl 2012, takisto v spojitosti s výplatnou páskou za mesiac máj 2013 (na č. I. 129), vyplýva že v mesiaci jún 2013 žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu vo výške 137,00 €, pričom do predloženého prehľadu zahrnula jednak správnu úhradu pod položkou 23., vykonanú v mesiaci máj 2013, jednak nesprávnu úhradu pod položkou 24., vykonanú v mesiaci jún 2013. Ďalej, žalobkyňa do predloženého prehľadu nesprávne zahrnula dvakrát úhradu pod položkou 40. vo výške 150,00 €, vykonanú v mesiaci október 2014, pričom pravdepodobne vychádzala jednak z predloženého príkazu na úhradu zo dňa 21.10.2014 (na č. I. 93), jednak z predloženého potvrdenia o odpísaní prostriedkov z účtu z toho istého dňa (na č. I. 94), ktoré však samy osebe a ani v spojitosti s inými predloženými dôkazmi nepreukazujú, že v mesiaci október 2014 boli vykonané dve úhrady vo výške 150,00 €. Naopak, predloženým prehľadom v spojitosti s ďalšími dôkazmi, predovšetkým s uvedeným výpisom z úverového účtu a s výplatnou páskou za mesiac december 2013 (na č. I. 135) žalobkyňa preukázala vykonanie úhrad vo výške 0,96 € dňa 01.07.2011, vo výške 3,32 € dňa 01.08.2011, vo výške 1,66 € dňa 16.12.2011 a vo výške 137,00 € v mesiaci január 2014. Žalobkyňa teda preukázala vykonanie úhrad v celkovej výške 9 449,07 €.

22. Žalovaný v priebehu konania tvrdil, že žalobkyňa vykonala úhrady v celkovej výške 9 485,47 €. Keďže táto suma je vyššia ako suma úhrad, ktorých vykonanie preukázala žalobkyňa, súd vychádzal ako z nespornej sumy vykonaných úhrad v tejto výške. K týmto úhradám je ďalej potrebné pripočítať poplatok za poskytnutie úveru vo výške 170,00 €, o ktorý bola znížená suma poskytnutého úveru pri jeho poskytnutí, ktorého zúčtovanie a výšku žalovaný účinne nepoprel, naopak pripustil ho, a teda jeho zaplatenie je tiež medzi stranami nesporné. Pre úplnosť súd dodáva, že žalobkyňa svoje pôvodné tvrdenia o zaplatení sumy vo výške 1 000,00 € formou zrážok zo mzdy nepreukázala a v časti o zaplatenie tejto sumy svoju žalobu vzala späť.

23. Súd teda má za preukázané, že žalobkyňa žalovanému zaplatila sumu vo výške 9 655,47 € (9 485,47 € + 170,00 €), bezdôvodné obohatenie žalovaného teda predstavuje sumu vo výške 1 155,47 € (9 655,47 € - 8 500,00 €).

24. Vo vzťahu k nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaný vzniesol námietku jeho premlčania, preto súd skúmal, či k jeho premlčaniu došlo.

25. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

26. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

27. Žalobkyňa svoju žalobu podala na súde dňa 31.08.2016, v zmysle ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je teda premlčané jej právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, spočívajúceho v úhradách, vykonaných pred 31.08.2014. Žalovaný nepoprel časy úhrad, uvedené v predloženom prehľade týchto úhrad, preto ich súd považuje za nesporné. Preukázané bezdôvodné obohatenie predstavuje 7 úhrad pod položkami 53.-59. vo výške po 150,00 €, vykonaných v mesiacoch október 2015 až jún 2016, a časť úhrady pod položkou 52. vo výške 105,47 €, vykonanej v mesiaci november 2015 (7 x 150,00 € + 105,47 € = 1 155,47 €). Právo žalobkyne na vydanie uvedeného bezdôvodného obohatenia teda premlčané nie je a súd jej ho priznal.

28. Žalobkyňa súd napriek priznaniu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nepriznal nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, nakoľko ho nepreukázala. Žalobkyňa neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by tento nárok a jeho uplatnenú výšku odôvodňovali.

29. Z hľadiska zásad dokazovania, uplatňovaných v občianskom súdnom konaní, sporové konanie, kde proti sebe stoja dve strany v postavení žalobcu a žalovaného, je ovládané prejednávajúcou zásadou. Podstata prejednávajúcej zásady spočíva v tom, že procesná povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie vo veci (t.j. povinnosť tvrdenia), ako aj procesná povinnosť navrhovať dôkazy

na preukázanie týchto tvrdených skutočností (t.j. dôkazná povinnosť) je záležitosťou strán sporu. Splnenie dôkaznej povinnosti tým spôsobom, že strana sporu preukáže svoje tvrdenia, vedie k uneseniu dôkazného bremena, a teda k priaznivému výsledku sporu. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena, t. j. nepreukázania tvrdených skutočností, je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje tú stranu sporu, na ktorej spočívalo dôkazné bremeno a ktorá sa dostala do dôkaznej núdze, t. j. neponúkla alebo nevedela ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti. Nesplnenie dôkaznej povinnosti ohľadom vlastných tvrdení v sporovom konaní má za následok procesnú zodpovednosť, ktorá sa prejaví neúspechom v konaní.

30. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len C. s. p.) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 255 ods. 2 C. s. p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Podľa § 256 ods. 1 C. s. p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

33. Vo veci mal čiastočný úspech žalovaný. Predmetom konania bolo pôvodne 5 nárokov, a to určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskej doložky, určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, vydanie bezdôvodného obohatenia a zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. V dvoch nárokoch o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskej doložky vzala žalobkyňa svoju žalobu späť, a preto má žalovaný nárok na náhradu trov časti konania o týchto nárokoch. V časti konania o nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia mal plný úspech žalovaný. V časti konania o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru mala plný úspech žalobkyňa, nakoľko súd síce o ňom výslovne nerozhodoval pre späťvzatie žaloby v tejto časti, avšak kladne ho posudzoval ako predbežnú otázku. V časti o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia mal čiastočný úspech žalovaný, a to v rozsahu 54,08 % (1 155,47 € / 2 516,12 €). Úspech žalovaného v celom konaní potom predstavuje 70,82 % (3 x 20 % + 1/5 x 54,08 %) a úspech žalobkyne 29,18 % (20 % + 1/5 x 45,92 %). Žalovaný mal teda vo veci čistý úspech v rozsahu rozdielu medzi jeho úspechom a úspechom žalobkyne, teda v rozsahu 41,64 % (70,82 % - 29,18 %), súd mu teda proti žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v tomto rozsahu.

34. V zmysle ust. § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov).